

Lige siden jeg var lille, har jeg været optaget af at være aktiv på en eller anden måde. Jeg har altid haft en stor passion for håndbold, især for det taktiske aspekt: hvordan man sætter spillet op, hvordan man læser modstanderen, og hvordan man som hold kan ændre strategi på et splitsekund. Det har altid fascineret mig, hvor omstillingsparate og skarpe håndboldspillere er.

Ret tidligt i livet kom jeg til at snuse til parasport. Jeg har gået til bueskydning, svømning og ridning. Da jeg var yngre, havde jeg en hjælper, som præsenterede mig for kørestolsrugby. I starten var jeg både nervøs og bange — det gik stærkt, og jeg frygtede sammenstødene. Derfor afslog jeg det hurtigt i første omgang, men flere har fortalt mig, at rugbyen vil passe godt på min spillerprofil. Derfor gav jeg det alligevel en chance, og blev forelsket i sporten første gang jeg mærkede bolden og harpiksen. Jeg har altid vidst, at jeg gerne ville finde en sport, som kunne blive min store passion. Efter at have prøvet flere forskellige sportsgrene, faldt jeg for kørestolsrugby. Jeg kunne se mange ligheder mellem håndbold og rugby, og det fangede mig med det samme.

I uge 27 fik jeg muligheden for at komme på sommerkursus, hvor rugby var i centrum. Her fik vi konkrete værktøjer, og jeg mødte mange ligesindede, som delte den samme passion som mig. Jeg blev bekræftet i, at man skal træne hårdt og holde sig i god form, hvis man vil spille med de bedste. Træningerne var virkelig godt tilrettelagt og fokuserede meget på taktiske placeringer — både i forsvar og angreb. Nogle dage havde vi to træningspas á 2,5 time, og det var benhårdt. Det kostede sved, vabler og ømme muskler. Men det var det hele værd, og jeg blev endnu engang bekræftet i, at det betaler sig at lægge så meget tid i træningen.

Vi blev trænet af nogle af de allerbedste rugbyspillere, og det fik os alle til at yde 100%.

Fagligheden og fællesskabet var så stærkt, at man fik lyst til at bruge endnu flere timer i hallen og træningslokalet. I sporten taler man om “den tredje halvleg”, og den var der selvfølgelig også på sommerkursus. Vi havde det sjovt på tværs af deltagerne, og vi fik hurtigt skabt et trygt og inkluderende miljø. Jeg tager den gode oplevelse fra sommerkurset med mig videre, og jeg ser frem til mange flere spændende og lærerige timer på banen.